

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цѣни за публикуване обявления и други се прѣдставятъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се изпращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Д-ръ Прѣлезовъ

Приема болни отъ 1—4 часа послѣ обѣдъ, въ Новостроената къща на Фелдшера Г. Монева. (Надъ Телеграфо-пощенската станция).

Бѣднитѣ бѣзплатно.

1897. ПРИНИМАЕТСЯ 1897.

ПОДПИСКА СЪ 1-ГО ОКТАБРЯ

СЪ ПЕРЕСЫЛКОЮ И ДОСТАВКОЮ:

СВѢТЪ ЕЖЕДНЕВНАЯ И САМАЯ РАСПРОСТРАНЕННАЯ ГАЗЕТА ВЪ РОССИИ.

На 3 мѣсяца 1 Р.

СВѢТЪ И РОМАНЫ

На 3 мѣсяца 2 Р.

(Газета и 3 Романа)

Писма и деньги адресовать: С.-Петербургъ, редакция «Свѣтъ», Невскій, 136.

Редакторъ-издатель: В. В. Комаровъ.

Плевенъ, 6 Октомврий 1897 год.

Пакъ по прѣзбалканската желѣзнопътна линия.

Въ минлия брой на вѣстника ни, като си давахме нашето скромно мнѣние за добрата страна, ако би се прѣкарала трансбалканската желѣзнопътната линия отъ централната съ пунктъ — Плевенъ — Ловечъ — Севлиево — Габрово — Казанлъкъ — Нова Загора — Цариградъ, обѣщахме да поговориме, пакъ по този въпросъ за добрата страна този проектъ, който се поддържа отъ по-големата частъ на Сѣвѣрна България. И дѣйствително, кога се прѣкарва какъвто и да било желѣзенъ пътъ, първото условие при построяването му, се изисква всестранно изучаване и послѣ да се гледа прѣдпочтително онова мѣсто да заема, което стои много-населено, и което е по производително, и което ще може да прѣнесе полза да покрива разносикитѣ, да принася печалъ, съ която печалба да се застрояватъ други линии, отъ които се има нужда.

Ние указавме въ вчерашния си брой, добрата страна на проекта, ако бѣде прѣзъ Плевенъ—Габрово, и неудобствата ако би се приело Павликени — Севлиево Габрово и най сѣтне лопата страна, за сега, ако би се приело да се строи или приеме проекта Търново — Сливенъ, като останатъ изолирани най-плодороднитѣ мѣста, отъ които ще може да искаме износъ, и на храни и на добитѣкъ. И за какви блага наистина ще ни служи онази линия, която толкова много поддържатъ Сливенци, когато никой не може да откаже, че днесъ за днесъ — мѣстността Тузлука е ненаселената, а слѣдователно и не производителна? ако се мисли, както и прѣдполагатъ а toute pris, да се съединятъ съ желѣзна линия, че тази линия ще насили Тузлука, това мнѣние не е вѣрно, защото не линията заселява мѣстноститѣ, а самата плодородностъ на тѣзи мѣста. Ние сме освободени вече двадесетъ години, освѣнъ нѣколко стотини черногорци и македонски семейства, които сѣ населени въ тѣзи мѣстности и какъживѣтъ само тѣ знаятъ, други има ли да се за-

селени. Земѣте напирѣмъръ нашето окръжие, послѣ Ряховско, Свищовско постоянно се заселватъ и искатъ още да се заселяватъ, разбира се, всичко това става за туй, защото хората търсѣтъ мѣстности, гдѣто трудѣтъ се възнаграждава. Съ стотина селени има, които се ходили, ако и да имъ се даватъ добри привелегии, сѣ се връщали, защото намѣрватъ тѣзи мѣстности не плодородни не доходливи. Питаме ние сега, ако тѣзи мѣстности се избѣгватъ отъ нуждающитѣ се за земя, за прѣхрана, неужели ние съ желѣзницата, която ще прѣкараме прѣзъ тази мѣстностъ, ще облагородиме земята, ще я подигнеме? Ние четохме на послѣдѣкъ въ нѣкой наши вѣстници, които, види се, да се инспириратъ отъ точка зрѣние на личенъ интересъ, отъ колкото общъ, че ако било се прѣкарало линията Търново—Сливенъ—щялъ Бургасъ да се скончи съ р. Дунавъ и солта, която излязала отъ нашитѣ анхиолски солници, щяла да се принася по лесно и ще надделява на Ромънската конкуренция, която прави съ камената солъ. Това мнѣние е повече отъ несъстоятелно, защото именно, ако се допустиме това, щѣше да бѣде въ наша вреда, защото ни отстранява отъ цѣла западна страна, защото ще забикаля твърдѣ много за най важния за България—Цариградъ, съ когото трѣбова въ бѣдѣ да имаме най голѣма работа съ нация износъ. Солта, която искава—Анхиолъ ако и да се допустѣше, че ще бѣде само за нея по правъ прѣноса за Сѣверна България, тя излиза съвършено незначително и ако се мисли, че само за нея трѣбова да се прѣкарва, това спорѣдъ насъ е повече отъ абсурдно. Ромънската каменна солъ, не може да я конкурираме, защото ние такава нѣмаме, слѣдователно нѣма за какво и да правиме конкуренция. Разбираме конкурсъ при съществуване въ двѣтъ страни на единъ и същъ прѣдметъ. Ромъния не прави такава смѣтка, тя съедини солницитѣ си много по-късно съ желѣзна линия отъ онази, която прѣсичаше срѣдата и послѣ по главнитѣ расклонения. Ние види се, искаме да вършиме обратното. Врѣме е мислимъ да обсъждаме тѣзи жизненни въпроси по здраво и отъ точка зрѣние на общия интересъ. По този въпросъ, слушаеме че щѣлъ да идва наскоро нѣкакъвъ специалистъ френецъ, и да прегледа тѣзи проекти — твърдѣ е възможно този френецъ да намѣри, че пункта Търново — Сливенъ е по износенъ, но може ли единъ чужденецъ да знае нашитѣ нужди, отъ колкото самитѣ ние? Не ще съмнѣние, че той ще дойде и замине като бѣде добръ възнаграденъ. Ние имаме вече доста опитни български инженери, които познаватъ земята, която ги е родила, и за която милѣтъ несравнено, тѣ могатъ да се произнесѣтъ. Спорѣдъ насъ по този въпросъ правителството ще направи най добръ, ако земе общото мнѣние само на българскитѣ инженери отъ колкото голитѣ мнѣния на разни френци или немци, които познаватъ и милѣтъ за насъ толкова, колкото и ние за тѣхъ. Нашето мнѣние е да се свикатъ българскитѣ инженери и тѣхното мнѣние да се земе.

Хроника.

*** Върховната провѣрочна комисиия по зетите новобранци тази година засѣдава въ Плевенъ, прѣдсѣдатель на която е Г. Полковникъ Мариновъ. —

*** При нареждане актрафилето въ 34 брой на втора страница, гдѣто се говори за зетото рѣшение отъ окр. свѣтъ за прекарване телеграфната линия презъ с. Махалата е станало

една очевидна грѣшка, именно, на мѣсто да се напечати по напѣдъ, гдѣто начева на третата колѣна „по предложение на пред.“ е напечатано онова заявление на Горанъ Бѣловъ. Читателитѣ вѣроятно се забѣлявали тази грѣшка.

*** На 31 Септемвр. т. г. Г. Вакаловъ замѣстникъ на управителя, закри първата редовна сесия на Плев. Окр. Свѣтъ, съ една рѣчь, твърдѣ на мѣстото си. Ние по долѣ ѣ даваме мѣсто.

Госид. Прѣдсѣдателю и Г-да Свѣтници.

„За твърдѣ щасливъ се считамъ, че ми се допадна случая, въ качеството ми замѣстникъ на Окр. Управителъ, да дойда въ залада на събраието Ви за да Ви искажа моята благодарностъ, за гдѣто така добросъвѣстно изпълнихте длѣжността си, като рѣшихте всички внесени въ настоящата сесия на свѣта въпроси.

Независимо отъ това за приятна длѣжностъ считамъ да Ви заявя, че избортѣтъ, който попадна върху Г. г. окр. свѣтници: Димитръ Бояджиевъ, Нино Христовъ и Никола Дерекоевъ, за членове въ постоянний съставъ на комисиията, е повече отъ сполучливъ и нека ми бѣде позволено да Ви увѣрж, че тѣ напълно ще оправдайтъ довѣрието Ви, гаранция за което е тѣхната способностъ и положението, което занимаватъ въ обществото.

Г-не Прѣдсѣдателю и Г-да Свѣтници, прѣди да свърша, азъ ще Ви помоля да расчитате напълно на окр. управление, че то ще направи всичко зависяще и възможно по прилагане въ изпълнение рѣшенията, които окр. свѣтъ взема прѣдъ настоящата си сесия. Надѣвамъ се същеврѣменно, че и постоянната комисиия ще се въодушевява отъ схщитѣ, чувства и че само по тоя начинъ цѣльта, която гониме всинца — повдигане въ вѣко отношение поминактѣ на населението въ окръга—ще бѣде постигната напълно.

Прочее, съ такива благи надѣжди въ бѣдѣщето обявявамъ I-вата редовна сесия на плевенск. окр. свѣтъ за закрыто“.

*** Нашето клепало „Бдитель“ като нѣма материалъ да пълни вѣстничето си и като свърши всичкитѣ си лѣжи и клеветѣ, които остави за своята си смѣтка, най послѣ, въ послѣдния си брой 17 подъ насловъ „Народна безочливостъ“ хвърля върху Г. Великова една клеветѣ, която сомо окръжающитѣ това клепало могатъ съобщѣ. Г. Великовъ, окр. управителъ, този, който м. г. както тѣ признаватъ, че самъ задлѣжилъ общинитѣ, да прѣдвидятъ сумми за памятника, който Плев. полкъ, тѣкми да построи за падналитѣ юнаци въ сѣрбската война, сега при обиколката, казва си това клѣпало, мѣрмалъ на тѣзи кметове, които биле ввели вече паритѣ на комитетѣ!! Ние, които знаеме всичката история по този памятникъ, и горѣщото желание да се свърши по скоро, което Г. Великовъ е ималъ, и има, заставлението общинитѣ да прѣдвидятъ сумми за настоящата и идущата год., не можеме отъ да се не възмутимъ отъ тази Флоровека — Стамболовска инсинуация, която това клепало пуца по адресъ на лице, което е дало въ схдѣ всичкия сонмъ, и рано или късно ги очаква една присѣда. Кой е този хубавецъ кметъ или помощникъ, който е съобщилъ такава нечувана лѣжа? Ние вѣрваме, че бдителитѣ не ще могатъ го намѣри, а по скоро ще ни възразѣтъ, че нещѣтъ да съобщѣтъ за да ненапакостятъ. Това сѣ стари Стамболовщини.

*** И Г. Дучовски, секретаря на Дуковитския Окол. Началникъ, биде закаченъ отъ бдителитѣ. Той билъ казвалъ, че като станалъ прѣд-

сѣд. на постоянната комисия щялъ да удари нѣколко хиляди лева и отъ компанията други и тѣй щяла да се свърши. По майстори отъ бдителитѣ въ това отношение едва ли ще има. Тѣ, които се хранутиха като просици отъ нея и търгуваха както и днесъ търгуватъ съ окръжни пари, каквото онази сума отъ 3200 и повече, та види се и като граматичи умѣятъ да спрегнатъ глаголитѣ: „грабѣж, крадѣж и пипамъ“ и пр. Г. Дучовски още не е влялъ нето въ комисия, нето въ състава ѝ, та не може да се прѣдполага, че ще може да спряга тѣзи глаголи.

Ново здание на „нива“, което това лѣто дружеството „Нива“ бѣше почнало да строи на скоро се свършва. Въ това отношение ние ако и да сме биле противъ него, (защото най безбожно експлоатира населението, днесъ приставитѣ само съ неговитѣ листовтѣ се занимаватъ за да продаватъ нивитѣ на хората) може да ги похвалиме, защото съ зданието що построиха, украсяватъ улицата. Ние желаеме да правятъ и други по нѣколко на годината. Другъ е въпроса, въ чие рѣще ще бждѣтъ, дали на фукарийтѣ или на Коларовѣ или Влаховѣ, въпроса за насъ важи да се краси градътъ и повече нищо. За това ги и хвалиме.

Въ минхлия брой съобщихме, че Д. Миховъ билъ докаранъ и даденъ подъ съдъ, обаче отъ свѣденията, които имаме се установява, че Миховъ, който бѣше напусналъ града се е завърналъ, за да уравни смѣтките си и да замине за Цариградъ съ семейството си. Противъ него не е възбудено никакво дѣло.

Съобщаватъ, че жената на Петъръ Влаха, като се научила, че кжщата и дюгента пмѣ били продадени съ измама отъ Цвѣтанъ Влаховъ паднала отъ апоплексически ударъ и днесъ се намира въ болницата на лечение.

Г-нъ Г. Д. Великовъ, окръжний управителъ, който бѣше въ задграниченъ отпускъ се завърнх обратно на 30 Септемврий вечерта въ градътъ ни.

Въ два броя в. „Бдитель“, е станалъ такъвъ, какъвто обича да нарича противнитѣ си вѣстници. Занимава се съ едно писмо, което било писано отъ Г. Кузовъ до нѣкоя ученичка, която тъкмалъ да я земе за съпруга. Ние не знаеме да ли това е вѣрно, нито искаме да земаме било обвинението, било защитата на лицето, което така се подмята. Едно нѣщо което ще кажемъ, като вѣстникари, е обстоятелството, че единъ общественъ органъ, какъвто се счита „Б“ прави много лоша услуга на това общество. Никадѣ въ свѣта не е прието да се печататъ каквито и да било частни писма in extenso, особено като това, което препоръчва не толкова съставителя му отъ колкото, този който се е нагърбилъ да облагородява нравитѣ ни. Редакторътъ, трѣбвало е да различи, че това се пише за единъ учителъ, и че вѣстникътъ му, ще се четъ и отъ дѣцата въ първо отдѣление. Но, ще кажиме ние, когато у насъ иматъ смѣлостта, да ставатъ редактори, като Цв. Караивановъ, които се изключавали изъ цѣлото княжество за безнравствено поведение, то нѣма и за какво да жалиме, че се допустихли подобни частни писма, за хатѣра на учителя — лихваринъ Т. Бърдаровъ, само да факсимира едни писма, които и закона забранява да се печататъ, ходелъ е въ София. — Ето кждѣ, трѣбваше да се обърне внимание споредъ насъ, особено отъ бивши и настоящи даскали, а не да се занимаватъ съ глупости, които се свойствени на умрялата стамболовщина.

Отъ с. В. Трънъ, получихме дописка, която се занимава съ дядо Попъ Никола, комуто прѣписва много лоши качества. Искарваго едва ли не за казълбашъ. Ние не искаме да я обнародваме защото я намѣрваме за безнравствена. Нека дописника ни се отнесе до в. „Бдитель“ въ него се обнародватъ всекакви памфлети. Едно ще го съвѣтваме. Нека се обърне за случантѣ до дядо Попъ Антонъ, който вѣрваме ще дойде въ селото да изслѣдва дѣлото и ако бжде вѣрно, може и да го пратятъ на черепишкия манастиръ. —

Врѣмето позволи на земледѣлцитѣ да си съберѣтъ кокуруза. Смѣло можеме се похвали, че въ Плъвенския окръгъ кокуруза е повече отъ добъръ, което обстоятелство доста дава куражъ на земледѣлческото население предъ предстоящата зима и други държавни задължения. —

Окр. съвѣтъ, по желание на жителитѣ отъ с. Орѣшени Луков. околия, е зелъ рѣшение да отдѣли това село отъ Бѣленската община. Сжщо така е отдѣлено и с. Д. Мигрополия чв

самостоятелна община. Ние мислиме, че тѣзи раздѣления, не сж въ интереса на тѣзи села защото едва ли ще могатъ си покри разходитѣ, но когато жителитѣ желаятъ това, никой не може да имъ препятствува.

Ако свѣдѣнията ни се вѣрни, окр. съвѣтъ, е земалъ рѣшение да отдаде на концесия експлоатирането гората около приюта „Викторъ“ Луков. околия. Ако това е вѣрно, по добро рѣшение не можеше и да се откаква. Ние много пхтя сме писали срѣщу този приютъ, противъ начина на управлението му и хората които се поставени да го управляватъ. Това бранище благодарение на хората, които сж го управлявали, днесъ освѣтъ едно изсичание и послѣ строго пазение друго нищо не му пише. Въ него е допущало добитѣкъ, всички околни села безконтролно освѣтъ, че сж си пуцали добитѣка и се сѣкли безпощадно, но и се засвоявали и засвояватъ ежедневно, така щото въ скоро врѣме, ако не се зематъ строги мѣрки отъ 2—3 х. декара бранище ще гледаме едни голи бапри.

Днешния постоянъ съставъ, който състои отъ хора млади и интелигентни ще съумѣятъ да преведѣтъ въ извѣнностъ всичко и ще могатъ отъ този приютъ, който днесъ служи за хотелъ на голитѣ италианци, и е станалъ за посмѣшище, да направятъ нѣщо образцово. Мислиме, че не ще направятъ злѣ, ако се влѣзе въ споразумѣние съ Врач. Комисия, относително бжджността на този приютъ и като какво трѣбва да се прави и не мислили Вр. комисия, да земе участие въ поддржката му, когато е застроенъ съ нейно знание и съгласие.

Новъ видъ реклама, пише бдитель, че се явила въ Плъвентъ. Единъ конь миналъ по край редакцията му съ нѣкакво обявление. Нашъ единъ абонатъ ето какво ни съобщава по тази реклама: „Азъ минавахъ по край паметника, когато видохъ, че редактора на бдитель, който сѣдеше на дюгантъ си празинъ спря единъ конь, слабъ, напусихтъ, едва ходеше, даде го на момче да го подържи, а самъ, слѣдъ малко излезе изъ дюгана въ които бѣхж: Табаковъ и Бърдаровъ изнесе едно книже на което бѣше заеиенъ в. „Бдитель“ окачи го на коня, слѣдъ което подкара коня, така както описва въ вѣсника си и пр.“ Нѣмаме нищо срѣщу подобни реклами, които бездѣлницитѣ вършатъ. Вѣничето му, като се чете много, пожелалъ е да го укачи и на нѣкакъвъ конь. Това може да прѣпоръча и на редакторитѣ около свобода. —

Свищовски газъ рафиниранъ. На всѣкадѣ еднакво се слуша оплакание, срѣщу газта, която Свищовското дружество „Свѣтлина“ продава. Намъ е неприятно да даваме гласностъ срѣдно дружество, което едва начева своитѣ операции въ търговския свѣтъ. Ние вѣрваме, че дружеството ще се погриже да се не случатъ такива оплаквания, каквито ставатъ, и нашитѣ търговци да напушатъ и копуватъ отъ батумската газъ рафинирана, ако и съ по горния цѣна. —

ПОДЛИСТНИКЪ

(Продължение отъ брой 33).

— Разумява се! каза весело свѣщенника; и азъ самичакъ мисля, че азъ не ще чакамъ много до гдѣ получа оставка, тогава ний и трима, съ дѣцата, Жанна, нашитѣ бикове, кучета, паткитѣ и всичкитѣ други животни... Да сръбнемъ, Ориентисе, да сръбнимъ всица въ учакване нашия бжджци животъ заедно!

Тѣ сръбнаха.

Като се подкрепиха съ едение и пиени, като си подржихаха и отпочинаха до своитѣ огромни, бѣли волове, които спокойно дхвчаха трѣвата подъ старитѣ гжсти кестени, които ги защищаваха съ своята сѣнка отъ слънцето, което пареше, — тѣ отново трѣбаше да сж заловятъ за работа.

— Трѣба да захванемъ тозъ часъ, каза стария братъ, ако искате да свършимъ работата си до полдень!

Въ тѣзи минута селския пощелйонъ който бързо применувахе по пхтеката, която присичаше полето, видя Ориентисъ и му се поклони.

— Добъръ-день, приятелю, отговори този, каде тѣй бързашъ?

— Въ замока нося парижка газета.

— Нима има нѣщо си ново?

— О, има!

— Какво?

* Завчера заранѣта се е поминала въ Парижъ Надѣжда Ат. Костова, по жжъ Д-ръ Костова, слѣдствие на раждане. Покойната е женена прѣди година и половина, когато и замина съ съпругътъ си за Парижъ, гдѣто се специализира по хигуририята като воененъ лѣкаръ. Нашитѣ съболѣзнования къмъ опечаления ѝ съпругъ и роднини. —

Лисицата на пазаръ.

Не мислехме да спомѣнуваме името на онова лице, което двѣ години даромъ зема по три хиляди и шестотини лева, но сега сме заставени отъ бдителя, който нарочно иска да се гаври. Г. К. Хинковъ, е лицето, което е заслужило да испълни втората статийка, да прави едно сравнение мѣжду днешния *генерален* кметъ К. Михайловъ и него К. Х. по простолудному тенеке. Нашия вѣстникъ, пишалъ огненни статий срѣщу тогавашния кметъ, казва „Б.“ указвалъ на лошото хигиеническо състояние на градътъ тогава, и на финанситѣ, а сега, защото патронитѣ му, на нашия вѣстникъ, биле на властъ, ако и да мрели по 60% по вече, и бюджета увеличенъ двойно ние сме мълчали, това е всичкия багажъ, който носи Бдитель на читателитѣ си! Прѣди всичко ние сме длъжни да наумиме, на тѣзи, които пишатъ и които толкова сж мислили до като я отпечатахъ, че сравнение мѣжду днешния кметъ и любимото имъ **тенеке**, не може да става и дума. Единия К. Хинковъ, е служилъ само за пари, отъ които се е нуждаялъ да плати кжщата си, а другия, да устрои градътъ, да нареди каквото днесъ се изискува. Това го знае и Караивановъ. Не можяхме да допустнеме да се говори за сравнение даже и за бюджета отъ онзи писвачъ, който цалуваше ржка и на разсилнитѣ да го оставятъ въ общината да уреди домашнитѣ си интереси, и който е ставалъ *подлога* на либерали и *консерватори*, защото най добръ само той знае че онзи, който е оставенъ, като бдитель да пази, трѣбва да ги пази. Какъ така, злобно, перфидно се намѣрватъ хора, които си позволяватъ да пишатъ, че общината въ врѣме на Хинковъ имала малакъ бюджетъ а днесъ по голѣмъ! Като че днесъ се намѣрваме въ друга земя. Прѣзъ кметството на К. Х. билъ бюджета 172 х. когато днесъ билъ прѣдвиденъ 344 х.!! Ако такива перфидни финансиста, които се въртятъ за служба (за кундурджий) около тази пачавричка иматъ смѣлостта, така нагло да пишатъ, че такъвъ е билъ бюджета, то ние имаме честта, да имъ обадиме, че сж **лжжи** отъ прѣвъ редъ. Нищо общо нѣма съ истената. Бюджета за настоящата, и тази за миналата година е уреденъ, той е пониженъ до такава степенъ, въ каквато никой до днесъ не е дохаждалъ. Всички платки, всички служби се намалени и излишнитѣ прѣмахнати съвършенно. Едно, което слѣпия или глухия е казалъ най вѣрното, е, че санитарната частъ е повишена! Нека се увѣри, гдѣто иска, че днешния съставъ

— Казватъ, че въ Парижъ народа и правителството станали единъ противъ други и по улицитѣ вече стрелятъ.

Братята съ изумление глѣдаха единъ на другъ, а въ това време пащалийона съ голѣми крачки трѣгна къмъ замка Мунтание на когото бѣлитѣ и високи кули съ своитѣ грамотводи сж виждаха отдалечъ.

— Domine, salvum fae gallicum populum rostrum....

— Amen! машинално отговори Жанна-Мария на думитѣ на свѣщенника.

Тогавя свѣщенника зе ржцетѣ на братята си въ своитѣ и каза:

Послушайте, приятели, тѣй като ний напхлно въ всичко си приличаме и трима, то да сж помолимъ на Бога за тѣзи, които считаме за свои.

И братята почнаха да се молятъ.

Поемъ съ сериозенъ и замисленъ видъ продумаха къмъ тироветѣ си и въ това врѣме, когато кучетата имъ вардяха отъ птицитѣ брездитѣ, засеивани отъ Жанна-Мария, тѣ отново почнаха да оржтъ тази свѣта и родна земя, която ги е отхранила, на която тѣ сж се родили и която, като благородни синове, всичкитѣ трима: сълдатина, свѣщенника и селенина еднакво любеха, отъ все сръдце и душа.

Край.

е намаленъ повече отъ колкото трѣбова, защото нѣма нужда, понеже болеститѣ за добра честъ, не сж толкова, колкото онзи ги описва, който ходи днесъ безъ портфейлъ.

Ако нѣкой свѣтникъ е казалъ, че трѣбова да задължеемъ за да се направи за градътъ нѣщо, това казване, е такова, което всѣкий признава. Какъ и кой може да помисли, че единъ градъ или окръгъ, го кажи, може да се уреди ако не направи заемъ за смѣтка на бѣдѣнето, когато чувствува нужда, когато вижда, че това, което слѣдва да направи, за да благоденствува изискува капиталъ, който не може друго яче да се намѣри освѣнъ съ заемъ. На мѣсто ние да благодариме и да се радваме, че имаме хора, които милѣятъ за градътъ, въ който живѣятъ, слушаеме противното. Името Н. Войниковъ е въ устата имъ. Ние молиме, да се спомѣнува по често това име, за да се искара на пазаръ и този господинъ, както се искараха всички, които не имъ вървяха по водата. Ние познаваме Войниковъ, за дѣскаръ и тѣхенъ вѣренъ сподвижникъ, ако е билъ отчисленъ, друго нѣщо. За всѣкъ случай, щомъ е за читалището, понеже казватъ да е цинцарска работа, а пѣкъ цинцаритѣ *нали ги гонеме*, когато си искатъ паритѣ и ние се съгласяваме съ тѣхъ. Табаковъ знае тѣзи работи още отъ *избострое-нието*. Да оставиме това на страна, а да се повърнеме пакъ, по голѣмата дѣятелностъ на К. Х. Ако днешното кметство има двѣ улици направени, то не може да се отрече, че и въ врѣмето на К. Х. имало *три* построени! Писача трѣбова да да не е тукашенъ, за това зема *бърдарска лихва*. Прѣди всичко, да ни прости този г-нъ, че никаква улица за казармата или за гробищата не е правена отъ Х. а единъ малакъ тротуаръ, а улицата за казармата е построена отъ К. Михайловъ, днешния кметъ. Относително улицата по шосето, която била спряна отъ днешното кметство, недовършена, нека се позаинтересува този г-нъ, защо е спряна и какъвъ е калдържма праванъ отъ ортацитѣ на масториѣ, както кога бѣха въ общината, така и днесъ по дѣскарството. Какво искатъ тѣзи бдителѣ въ една година при най оскѣдни срѣдства, има направени двѣ улици едната отъ памятника до болницата повече отъ единъ километръ, прѣвѣсходно шосе, а другия калдържмъ, какъвто Х. не би и сънувалъ, камо ли да поиска да го прави е сжщо цѣль километръ отъ читалището до магазина на Хинкова. Какво можаха да поискатъ повече отъ това? Сега мрели повече, а когато билъ Х. кмета тогава по малко! Освѣнъ смѣхъ не заслужава нищо. Именно, защото смъртността тази година е намалена, общината освободи още тази пролѣтъ единия лѣкаръ, а не както се твърди. Види се трѣбова много да милѣе за онѣзи чужденци, които обичаха да клатятъ повече шапка, отъ колкото да слѣдятъ длъжността си.

Че градътъ е каленъ и има бластни улици, това никой не може да го отрече, но нека ни извини бдителчето, че не само сегашния съставъ, *букета на градътъ*, както го нарича дракача, но и много състави ще минатъ до като се посетели така, както се мисли; защото цѣлия градъ има повече отъ 56 километра улици, а знае се, какъ се строятъ толкова километра. Впрочемъ на лице е всичко което е вършено; при кметуването на Кар-въ, два провореца на гимназията струватъ за градътъ 80 х. лева, при кметуването на Коста Хинковъ градътъ му е платилъ **7200 л.** направиха се двѣ крила на училището Мария Луиза, отъ помощта дадена отъ правителството, тенеке отъ което една нощъ, при силенъ вѣтръ прѣхвъркна прѣзъ кѣшитѣ на покойния Костовича и Г. М. Маринова и се останови по Божие вдѣхновение на тогава строящата се (едно врѣмено) кѣща на К. Хинковъ. А при кметуване на *букетя*, има се на лице всичко, което се вижда. Една хубава градска градина, една улица въ която затхваха цѣли кола отъ шадравана до Ганчо Бановъ, всичкитѣ нови училища и най послѣ днешнитѣ улици, които ще служатъ за образецъ и на други градини. Това счетохме за нужно да възразиме на дописката отъ 20 Юлий т. г. и да искараме *ли-сицата на пазаръ*.

Сърбия.

* * Единъ отъ сръбскитѣ вѣстници съобщава отъ вѣренъ источникъ, че на 26 Октомври сръбскій кралъ щѣлъ да даде на Сърбия нова конституция, която била вече готова и поднесена на разглеждане отъ една назначена за тая цѣль

комиссия. Този проектъ изглеждало, че ще задоволи всички партии въ Сърбия.

София. Както се научаваме, правителственитѣ индженери Бояджиевъ, Сарафовъ и Фридрихъ заедно съ Момчилова, директоръ на главното прѣдприятие на линията Руссе—Търново се от-правили да разгледатъ и се произнесхъ върху прѣдложенитѣ отъ това прѣдприятие проекти.

Критъ.

* * Редѣтъ и тишината въ Критъ още не сж въдворени. Между самитѣ велики сили се е породило съмнѣние въ искренности. Силитѣ подозиратъ, че Англия въ съгласие съ Италия се стрѣмѣтъ да подкопаватъ довѣрието на другитѣ сили за свои лични облаги; обаче и другитѣ сили не стоѣтъ хладнокрѣвни. Една недовѣрена депеша отъ Парижъ съобщава, че французското правителство е натоварило своя адмиралъ Поттне да слѣди за интригитѣ на англичанитѣ.

Въстаницитѣ въпрѣки даденото си съгласие за автономията позволяватъ си по нѣкога и нѣкои изстъпления било противъ турцитѣ, на даже и срѣщу международнитѣ войски. Особено ужасно нещастие е постигнало острова. Маслиненитѣ градини биле запалени. Повече отъ 70,000 дрѣвета сж изгорѣли, 5 села сж опожождени и жителитѣ имъ сж избѣгали по горитѣ. Горѣщината отъ този пожаръ била нетърпима. Никаква помощъ не е могла да се даде. Загубитѣ отъ този пожаръ сж значителни.

И НИЕ ЩЕ КАЖЕМЪ НЕРАЗВЕРЬОШЪ

Нашия колежъ „Бдителъ“ който обича въ всѣкъ брой да ни спомѣнува по сто и петдесѣтъ пѣти, искалъ да каже нѣщо, за да се представи предъ свѣта че и Коста Хинковъ, — тенеке то млеялъ за народа. Благодариме на бдителитѣ, че казаха за този, поне една думица въ защитата; защото ако не бѣха спомѣнали нѣщо, всѣкий имаше пълно право да ги хули, да имъ казва непризнателни, защото и ние ще кажемъ ако и малко *недостойно* за една *силна* партия като стамболовската, която той и вуйкаму — дядото сж държали двѣ години наедно да тупатъ чувала, да го не похвалятъ е срамно. Че Коста Хинковъ, не знае да спряга глагола „грабѣ“ или не „краджъ“ това не сме отричали и немаме това желание, но че той има желанието да си покрива кѣщата съ чуждо тенеке, съ което е спечелилъ и името *тенеке*, това не отричаме. Ние не знаемъ, кой е този маминъ синъ, гдѣто толкова кѣсно сж е сетилъ едва отъ 20 Юлий 97 г. да пише за него хвалби, и да кори днешния съставъ.

Ние не мислиме да се занимаваме повече, съ умрелитѣ политически, защото на друго мѣсто отговаряме. Не можеме да разбереме само едно нѣщо, какъ К-въ, сж е сѣтилъ, та едва отъ 20 Юлий помѣстюва дописка въ похвала на К. Хинковъ. К. Хинковъ старъ консерваторъ, се хвали отъ *младежитѣ*, неопитненитѣ въ нищо и пълни съ *енергия* нашитѣ quasi либерали—Стамболисти. Просто не разберѣшъ, на ли?

ПО ВѢСТНИЦИТѢ

* * „Руссен. Търгов. Курриеръ“ се получи въ редакцията ни. Ние можахме да го прочетемъ и да заключиме, че той ще може да ни принася добри и вѣрни новини изъ търговския свѣтъ. Едно което съглѣждаме, е обстоятелството, че не сж обръща толкова сериозно върху материала на вѣстника, *Желаемъ му* подобрене и много читатели.

* * Има нѣкой писарушки у сѣдебнитѣ пристави, които безъ знанието на послѣднитѣ вършатъ работи, които не имъ влазятъ въ обязанността. Тѣ се станали и агенти на в. Бдителъ, за това, който отъ заинтересованитѣ отъ приставитѣ иде въ канцеларията имъ, ще му зематъ и свършатъ и прошение и обявление за продажбата и най сѣтния пребиратъ даже и пари за да ги прѣдадѣтъ на „Бдителъ“. Нека се взре, отъ когото зависи и ще се увѣри, че всичко се пише по дѣлата отъ тѣзи писарчета, които се направили приставитѣ цѣли писалища. Обръщаме вниманието комуто трѣбова, да престане това безбожно експлоатиране. Зематъ за обявление по вече отъ колкото се слѣдва, адаватъ по малко.

Бюджета на окр. Свѣтъ, както е билъ гласуванъ стои така на приходъ: 192,956 л. 69 ст. а на расходъ 188,887. 54 ст.

* * **Оборъ** не ще стане и ние ще кажемъ.

Г. Доковъ, бѣше прѣдложилъ да стане оборъ въ Плъвенъ и въ нѣкой пунктове, които се намѣрѣтъ за по добръ, сжщо и едно предложение по зеленицата, но не приелъ свѣта, защото имало хора заинтересовани отъ Окр. Свѣтъ. Така и да бѣде. Мислиме, че бдителитѣ, които толкова много оплакватъ брашнения чувалъ, и когото тѣ съдраха; ако знаяха или имаха горѣщото желание да узнаятъ, това, което Г. Доковъ е желаялъ. не щяха да пишатъ нѣща отъ които нематъ и понятие. Че има глупости отъ които трѣбова да се срамуватъ и глупцитѣ, е обстоятелство, че ставало **тайно** засѣданието по този въпросъ и че щели да си даватъ оставката Г. г. Доковъ и Г. Бѣловъ, когато е извѣстно, че засѣданията сж публични, и че ако си даватъ оставката, нема да питатъ нито ще се допитватъ до хора, които се скубали и скубятъ и срѣщу които всички сж опълчени, защото сж узнали и увѣрили въ тѣхната неждрность. —

изъ допискитѣ ни Ловечъ.

До Почитаемата Редакция на в. „Плъ-венски Гласъ“.

Въ брой 33 на вѣстника Ви сте благоволили да напечатате една дописка отъ градътъ ни, съ която явно се натяква на общинското ни управление за нѣкакви си незаконни и пристѣпни постѣпки по отношение управлението на града. Тѣзи ускърбления сж отправени по адресъ на общинското ни управление велѣдствие на едно твърдѣ справѣдливо и отъ голѣмъ интересъ за градътъ ни зето рѣшение отъ свѣта, което дописника съ тенденциозното си перо най безочливо инсинуира, нѣщо свойственно на хора пълни съ ненавистъ и злоба. Намъ не ни тревожатъ подобни дивотий, защото ний нѣмаме задни мисли, наша свѣсть е чиста. Това като сме извършили и вършимъ, правимъ го съ пълно увѣрение, че принасяме извѣстна полза на града. Като се стараемъ да оправдаемъ довѣрието на нашитѣ избиратели ний при защитата интереситѣ на града туряме на страна партизанскитѣ страсти и личнитѣ амбиции и дѣйствуваме съобразно законитѣ и справедливостта, така щото нѣма защо да се стрѣскаме отъ псувни клѣвети на извѣсни злонамѣренни личности; но, за да не би тази дописка да введе въ заблуждение нѣкои отъ почитаемитѣ читатели на вѣстникътъ Ви, които не знаѣтъ какъ стои работата отъ близо, счетохъ за необходимо да дамъ нужднитѣ обяснения по въпроса, като най учтиво Ви моля, да благоволите и дадете мѣсто на настоящето ми въ колонитѣ на уважаемия Ви вѣстникъ.

Въпроса за отчуждаването на тритѣ воденици въ градътъ ни е повдигнатъ въ 1881 год., както Ви съобщава дописника, а въ 1889 г. отъ мѣстния хигиенически свѣтъ подъ прѣдлогъ на нѣкакво си хигиеническо подобрене на града. Да ли тогавашния хигиенически свѣтъ сж възмѣли рѣшение за отчуждаването на воденицитѣ е произсхождалъ отъ искрено желание да принесе полза въ здравословно отношение на града или пѣкъ нарочно е било устроено това отчуждение за въ полза на известна личностъ? Това не знаемъ. Може само да се прѣдполага, че на този въпросъ е погледнѣто тогава твърдѣ леко, защото едно компетентно лице се произнесе, че съ отчуждаването на тия воденици не само че се не постига цѣльта, която се гони, но, напротивъ, принесло се е една значителна загуба, както за притежателитѣ имъ и обшината, тъй и за държавата (чети въ списание „Медицина“, издаваемо въ г. Ловечъ, кн. VII отъ 1895 г. стр. 72). Фактъ е обаче, че това отчуждение е станало и градътъ ни се е лишилъ веднага за винаги отъ една значителна сума пари, които плати за тия воденици. Сега нека обяснимъ кое е накарало общинския свѣтъ да позволи възобновяването на Никифорвата воденица и защо му е отстъпена водата за 15000 лева, та да се види нахалность ли е това отъ свѣта или едно справедливо рѣшение за въ полза на общината.

Който е билъ въ Ловечъ, знае, че бента на Никифорвата воденица се намѣрва на сѣверния край на градътъ надъ табаханитѣ, расположенъ на едно отъ най широкитѣ разстояния по коритото на рѣката мѣжду градска мѣра и градина и, ако се е заинтересувалъ, ще види, че отчуждаването му е било съвѣтъ безцѣлно, защото при наводнение нѣма какво да се поврѣди отъ стра-

нитъ му, а за връда въ хигиеническо отношение на града не може да става и дума, защото той е възпъ отъ него до самата градска скатабойна. Тогавашия градски съвѣтъ съзналъ своята грѣшка, за гдѣто въ постановлението си е прѣдвидѣлъ отчуждението и на този бентъ, но слѣдъ излизанieto на указа, въ едно заседание (протоколъ № 18 отъ 3 Май 1892 г.) тѣ зиматъ рѣшение да се не отчуждава Никифорва бентъ; но понеже указа билъ вече излѣзълъ, основанъ на първото имъ рѣшение, управителя отказалъ да утвърди това постановление на съвѣта и послѣдний билъ принуденъ да отчужди и Никифорова бентъ, за който заедно съ воденичната вада му броили 25 хиляди лева. Тази очевидна грѣшка на тогавашиятъ хигиенически и общински съвѣти се притѣлкува отъ гражданитѣ и отчуждението го отдадохъ, че е нарочно устроено за въ полза на Г-на Никифорва. И имаха право да мислятъ така, защото явно бѣ, че бента, ако си стоеше, нѣмаше да принася никаква връда на градътъ.

(Слѣдва).

БЮЛЕТИНЪ

За ражданията и умираиията въ Плъвенската градска община прѣвъ мѣсець Септемврий 1897 година.

Раждания	Мъжки 34
	Женски 30
Умирания	Мъжки 23
	Женски 13

Умираиията са послѣдвали отъ слѣдующитѣ болѣсти: отъ Кръводискъ 4, отъ Тетонусъ 1, отъ гръдна охгика 1, отъ лоша кашлица 1, отъ Тифусъ 3, мъртвородено 1, отъ старостъ 2, отъ болѣсти на ндрвната система 6, отъ болѣсти на дихателнитѣ органи 5, отъ болѣсти на пищеварителнитѣ органи 9, отъ болѣсти на кръвоноснитѣ съдове 1 и отъ Хирургически болѣсти 2.

БЪЛГАРКА

мѣсечно иллюстрирано домашно списание. Година II.

Излиза подъ редакцията на А. П. Кжршовски. Годишна цѣна 2½ лева за въ България, а за въ странство 3 л. **Прѣдплатени.** Абониранieto става направо въ **Реданцията въ гр. Чирпанъ.**

3—3

Металически прахъ за чистение

„ЕКСЦЕЛСИОРЪ“

За всѣкой металъ като: злато, сребро, никелъ, бакъръ, желѣзо и други съдове и огледала. За този прахъ о получено вѣче нѣколко премия отъ разни изложения, и много военни Министерства прѣпорѣчватъ употреблението на този прочутъ прахъ „Ексцелзиоръ“, сжщо Русското Военно Министерство.

Стойността на единъ пакетъ съ тежестъ 125 гр. е 25 стотинки.

Главно Депо: въ Аптека

Фр. Хорачекъ, въ Плъвенъ. 3—5

Извѣстие

Излизе отъ печатъ новата „Готварска книга за вѣсткой домо“ съ 580 рецепти цѣна 2.50 л.

Главнитѣ ѝ отдѣли сж: Закуска, Обѣдъ, Сладки тѣстени работи, Сосове за пудингъ, Желета (пелтета), Кейкове, Ушавъ (и сладка), Разни троший, Готвение за болни, Мѣсване хлѣбъ и квасъ и Притурка съ разни събрани и наредени, между които е и рецептата за *прѣвзгодното, лесно и икономическо прание дръвчи.*

Намѣрва се за проданъ у издателя ѝ Б. Тодоровъ въ Плъвенъ, въ Плъвенскитѣ книжарници, въ книжарн. на Бълг. Еван. Дружество София, Ив. Игнатовъ, Пловдивъ, И. Т. Козаровъ Свищовъ, А. В. Велчовъ Варна, Т. А. Кунчевъ Ловечъ и прочее.

Да ни се повърнатъ поканитѣ придружена съ стойността за да пратиме по скоро книгата на абонатитѣ. На Г-да книжаритѣ, които купятъ за 100 л. отсжпъ 200/0, за 200 300/0. Който ни прати 2.50 ще получи книгата съ пощ. разноски наши.

Съ почитание:

Б. Тодоровъ.

3—3

Плъвенка Окр. Пост. Коммиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1403

Плъвенската Окр. Постоянна Коммиссия чрѣвъ настоящето си обявява на Г. господа интересующитѣ се че на 14 идущий Октомврий н. година въ 3 часа послѣ обѣдъ въ канцелярията ѝ ще се произведе публиченъ търгъ съ явно малонадаване за отдаването на прѣдприемачъ доставката на 120 до 150 кубически метра дърва нужни за отопление канцелярията на Плъвенската Окр. Постоянна Коммиссия и помѣщенiята на Плъвѣнското Окржко V-то Класно Училище.

Стойността на цѣлото прѣдприятiя възлиза на около 1200 лева. —

Исканий залогъ е 50/0. —

Желающитѣ да малонадаватъ за горнето прѣдприятие можтъ всѣки присжтственъ день, до деня на търга да се явжтъ въ канцелярията на коммиссията и изучватъ поемнитѣ по това прѣдприятие условия. —

гр. Плъвенъ 29 Септемврий 1897 г.

Прѣдседателъ: Д. Н. Бояджиевъ
Членъ-Секретаръ Н. Христовъ

1—1

Отъ Плъвенскитѣ Окржжѣнъ Сждѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6720

Съгласно чл. чл. 27 и 70 п. 2 отъ Правилника за сждебнитѣ мѣста и лица, обявява се за знание на всички интересующи се лица, че за напрѣдъ всѣкагъ, видъ справки по дѣлата или каквиго и да бито запитвания, ще се даватъ и обясняватъ три пкти въ седмицата а именно: Вторникъ, Четвъртъкъ и Сжббота отъ 2½ до 5 часа слѣдъ обѣдъ. При това съобщава имъ се още, че ако би се явили не въ опрѣдѣленитѣ дни и часове подъ разни прѣдлози, исканията имъ по никой начинъ не ще се взема въ внимание.

Това правило за въ бджще строго ще се съблюдава. —

Гр. Плъвенъ, Септемврий 25 день 1897 год.

Подписалъ Прѣдседателъ: Из Желѣсковъ

Секретаръ: Ст. Генчовъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6805

На основание чл. 70 отъ Правилника за сждебнитѣ мѣста и лица, Плъвенскитѣ Окр. Сждѣ, съобщава за знание на интересующитѣ се лица, че за напрѣдъ пригледжанието и изучаванieto на насроченитѣ углави и граждански дѣла ще става всѣки присжтственъ день отъ ч. 2½ до 5 слѣдъ обѣдъ.

гр. Плъвенъ Септемврий 27 день 1897 год.

Подписалъ Прѣдседателъ: Ив. Железаровъ

Секретаръ: Ст. Генчовъ

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 8239

Въ допълнение на обявлението ми № 5080 отъ 17 Юлий т. г. публикувано въ послѣдний брой № 27 отъ 23 Юлий т. г. на вѣстникъ Плъвенски Гласъ съ настоящето си известявамъ, че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ мѣстний вѣстникъ, ще продавамъ втори пктъ имотитѣ оказани въ горното ми. —

Надаванетоъ ще почне отъ цѣната, която даде първий явивши се копувачъ.

Плъвенъ 27 Септемврий 1897 год.

Дѣло № 279/96 год.

П. С. Приставъ: П. Д. Вълвовъ.

2—2

№ 8240

Въ допълнение на обявлението ми № 5081 отъ 17 Юлий т. г. публикувано въ послѣдний брой № 27 отъ 23 Юлий т. г. на вѣстника Плъвен. Гласъ съ настоящето си известявамъ, че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ мѣстний вѣстникъ, ще продавамъ втори пктъ имотитѣ указани въ горното ми. —

Надаванетоъ ще почне отъ цѣната, която даде първий явивши се копувачъ.

гр. Плъвенъ 27 Септемврий 1897 год.

Дѣло № 442/95 год.

П. С. Приставъ: П. Д. Вълвовъ.

2—5

№ 8238

Въ допълнение на обявлението ми № 5082 отъ 17 Юлий т. г. публикувано въ послѣдний брой № 27 т. г. на вѣстникъ Плъвенскитѣ Гласъ съ настоящето си известявамъ, че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ втори пктъ имотитѣ оказани въ горното ми. —

Надаванетоъ ще почне отъ цѣната, която даде първий явивши се копувачъ.

Гр. Плъвенъ 27 Септемврий 1897 год.

Дѣло № 275/96 год.

П. С. Приставъ: П. Д. Вълвовъ.

2—2

№ 1586

Извѣстявамъ, че подиръ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще продавамъ по I-ва продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лѣжащи въ землището на с. Староселци, а именно:

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плъвенъ.

- 1) Нива „Мон. върхъ“ 16 дек. оцѣнена за 240 л.
- 2) „ „ „ „ 12½ дек. оцѣн, за 192 л.
- 3) „ „ „ „ „ „ „ „ 5-9 дек. оцѣнена за 88½0 л.
- 4) Бостанъ „Свирча“ 0½ дек. оцѣн. за 5 л.
- 5) Кжца въ селото, отъ простъ дървенъ материалъ покрита съ прѣстъ, обемъ 10-5-2 кв. м., съ дворъ 2 дек. оцѣнена за 200 лева.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Цанко Цекотъ отъ с. Староселци, продаватъ се по искътъ на Цвѣтко Герговъ отъ същото село, състоящъ отъ 442 л. 10 стотинки лихви и др. разноски, по изпълнителний листъ № 276 отъ 25 Януарий 1896 на П Плъв. Мир. Сждия.

Разглеждане книгата и наддаванетоъ може да става въ присжтственитѣ дни и часове въ канцелярията ми.

гр. Пл. 2 Октомврий 1897 год.

П. Сждебенъ Приставъ М. П. Марчевъ 1—2

№ 1588

Извѣстявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“, ще продавамъ по първа продажба въ канцелярията си въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти лѣжащи въ землището на с. Староселци, а именно:

- 1) Кжца въ селото, отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ прѣстъ обемъ: дължина 10 метр. широчина 5 м. и височина 2 м., съ дворъ 1 декаръ, оцѣнена 100 лева.

Продаваемий имотъ е собственъ на Махмудъ Аджовъ с. Староселци, продава се по висканието на Цвѣтко Герговъ отъ същото село, състояще отъ 333 лева, лихви и др. разноски, по изпълнителний листъ № 3672 отъ 10 Ноемврий 1895 год. на П Плъв. Мир. Сждия.

Разглеждане книгата и наддаванетоъ може да става всѣки присжтственъ день и часъ.

гр. Плъвенъ, 2 Октомврий 1897 год.

1—2

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ

№ 1587

Извѣстявамъ, че подиръ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“, ще продавамъ по втора продажба слѣдующето недв. имущество, въ землището на с. Махлата, именно:

- 1) Нива „Срѣдний върхъ“, 9 дек. оцѣнена 135 л.
- Продаваемий имотъ е собственъ на Махмудъ и Асанъ Асанови изъ с. Староселци, продава се по искътъ на Цвѣтко Герговъ отъ с. с. състоящъ отъ 150 л. по изпълнителний листъ № 5003 отъ 16 Ноемврий 1894 год. на П Плъв. Мир. Сждия.

Разглеждане книгата и наддаванетоъ може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ, 2 Октомврий 1897 год.

1—2

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ

№ 6337

Въ допълнение на обявлението ми отъ 24 Януарий 1897 г. подъ № 239 обнародвано въ послѣдния брой 5 на „Плъвенски Гласъ“ известявамъ, че 31 день слѣдъ послѣдно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ, ще се продава въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ втори пктъ имотитѣ показанъ въ горното обявление.

Надаванетоъ ще се почне отъ цѣната, която даде първия купувачъ.

гр. Плъвенъ, 2 Октомврий 1897 год.

1—2

П. С. Приставъ: П. Д. Вълвовъ

№ 8289

Извѣстявамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ въ Учендолското землище.

- 1) Нива „Широка Поляна“ 16 декара оц. за 150 л.
- Надаванетоъ ще почне отъ цѣната на горѣ. Имотитѣ е собственъ на Никола Мотовъ отъ с. Ученъ долъ, не е заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на Найдѣнъ Педковъ отъ гр. Плъвенъ отъ 170 лева и разноситѣ по изпълнителний листъ № 3730 отъ Плъв. Окол. Мир. Сждия.

гр. Плъвенъ 3 Октомврий 1897 год.

Дѣло № 555 отъ 97 год.

П. Сждебенъ Приставъ П. Д. Вълвовъ 1—2

№ 7052

Извѣстявамъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ, слѣдующий имотъ.

- 1) Една трета частъ отъ единъ дюгянъ въ III кварталъ на гр. Плъвенъ „(Сжръ-Пазаръ)“ покритъ съ Ламарина, дължина 5½, Ширина 3½ и височина 4½ метра оцѣненъ за 500 лева.

Горний имотъ принадлежи на Василъ Н. Горановъ отъ гр. Плъвенъ, не е заложенъ, продава се по висканието на Стояновъ Върбенъ С-ѣ отъ гр. Плъвенъ, за 840 л. лихви и разноситѣ по Исполнителний листъ на Плъв. Мир. Сждия подъ № 51/97 год.

Надаванетоъ ще почне отъ пжроначалната цѣна на горѣ.

Разглежданieto на книгата и наддаванетоъ може да става всѣки присжтственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ 3 Октомврий 1897 год.

Сждебенъ Приставъ Ив. А. Гърковъ 1—2